

Hele, at det Moment, som den ærede Rigsdagsmand har fremhævet, kan modtage en endnu skarper Betydning. Naar den almindelige Brandforsikring nemlig kommer til at tåbe den Charakter, som den nu har, saa vil det let lade sig til, at ogsaa andre Omstændigheder end de allerede nævnte ville komme til at fremkalde Tvivl hos de private Foreninger i Henseende til de Forsikringer, de ville indlade sig paa. Man vil i disse Foreninger komme til at tage Hensyn, deels til dens Personlighed, der ønskes forsikret, og deels i et stort Omfang til de Gjenstande, der skulle forsikres, og naar der aabnes Veie for disse Hensyn, saa kan jeg ikke andet end holde mig overbevist om, at netop Ulemper af den Forandring, der igjennem det af Udvalgets Fleertal nu forelagte Forslag skulde tilveiebringes, vil komme til at gaae særdeles stærkt ud over hele den store Mængde, om hvilken det fortrinsviis gjælder at værne, for at de ikke med Hensyn til deres Brandforsikring og de Goder, som flyde deraf, f. Ex. Afgang til Optagelse af Laan, og Alt, hvad der staaer i Forbindelse med deres Fornuessforhold, skulle komme til at blive underkastede mindre helbige Betingelser, end de ere underkastede, for hvem disse Hensyn ikke kunne have samme Interesse. Det maatte i det Hele, naar man skulde gaae ind paa en saa gjennemgribende Forandring som den, der ligger i Fleertallets Forslag, ganske vist være fornødent, at man var fuldkommen paa det Reene med, at man ikke ad nogen anden Veie kunde arbejde hen til at faae de Ulemper afhjulpne, som Regjeringens Udkaft har været rettet paa at fjerne. Jeg tør nu ganske vist ikke udtale den Tro, at det skulde kunne lykkes mig at naae det Maal, som Udvalget, efter hvad der er udtalt saavel i Betænkningen som af den ærede Ordfører, forgjæves har stræbt hen til, men det er dog ganske vist, at hvor der bliver Spørgsmaal om en saa fuldkommen Omvæltning af en bestaaende Institution som her, hvor det ialfsald maa ansees for givet, at der kan udvikle sig særdeles stor Uleilighed af en saadan Omvæltning, hvor Udtalelsen deraf har fundet en saa stærk Bestyrkelse i Grunde, der ere hentede fra de virkelige Forhold, som Tilfældet er med det ærede Mindretals Udtalelse, hvor man vil

gaae ind paa, saaledes fuldkommen at omdanne det Grundlag, hvorpaa det tidligere Forhold har hvilet, og derved opføre en ganske ny Bygning — der er der al Opfordring til særdeles nøie at prøve paa, enten om det ikke skulde være muligt at finde en anden Maade, hvorpaa det forelagte Regjeringsforslag kunde omdannes saaledes, at det blev brugbart, eller om det ikke var en Maade, hvorpaa de Bøder, der gaae igjennem det af Udvalgets Fleertal forelagte Lovforslag, kunde udvikles saaledes, at der ikke blev Spørgsmaal om en saadan fuldkommen Omdannelse af det paaagjældende Forhold. Jeg troer nu ikke, at man kan ansee dette Spørgsmaal for udtomt igjennem det, som her foreligger. Jeg troer ogsaa, at man ved at bringe det derhen til, at den almindelige Brandforsikring kom til fuldkommen at stilles i Klasse med de private Foreninger, der blive forsynede med Sanction, kun vilde komme til at ordne Forholdet i et mindre Omfang; jeg erkjender, at dette kun er et underordnet Hensyn, men det fortjener dog at komme i Betragtning, hvor der er Spørgsmaal om at vedtage en ny Lov. Vi maae tænke paa, at hvis en saadan Omordning med Hensyn til Landbygningernes Brandforsikring finder Sted, saa er der mange af de oetvøirede Brandforsikringer, som ikke ville komme til at underkastes en lignende Ordning, og de vilde komme til at staae paa en ganske Betsynderlig Maade; naar man, efter at have forkastet den af Regjeringen anviste Udvei, vilde komme ind paa en saa fuldkommen Revolution af det, der nu eksisterer med Hensyn til Landbygningerne, som den foreslaaede, saa vilde det paa mange Maader komme til at vise sig virksomt med Hensyn til de private Forsikringsanstalter. Der siges jo ganske vist i Lovforslaget, at Staturerne kun skulde confirmeres, naar de indeholdt de Bestemmelser, der ere fastsatte under de forskjellige Nummere i § 1; men man maa dog ikke overse, at det, der giver den private Forening den Garant, som er fornøden, sandelig ikke er, at man indrømmer en saadan Anstalt visse Begunstigelser, f. Ex. at de skulle kunne faae Panteattester for det og det Beløb; og at de skulle være fritagne for Brugen af Stempel-papir. Nei, det er ganske andre Hensyn, der